

Bogár László: Üzenetek

2016 március 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ezeknek a mostani üzeneteknek talán két fontos nyalábját érdemes kiemelni. Az egyik értelemszerűen a bevándorlás drámája.

A másik pedig a magyar társadalom és gazdaság történelmi felzárkózásának nemzetstratégiája. Ráadásul nem lehet nem figyelembe venni azt, hogy a két dolog ma minden eddiginél szorosabban kapcsolódik össze. Mégpedig azért, mert felzárkózásunkat értelem szerint mindig Európához, pontosabban Európa leggazdagabb vezető országaihoz mérjük. Ahhoz az Európához, amellyel az elmúlt ezer év során meglehetősen drámai módon alakultak kapcsolataink.

Érdeemes felidézni azt a nevezetes 2011-es évértékelő beszédet, amit azzal kezdett Orbán Viktor, hogy kérdeztem otthon a feleségemet, hogy miről beszéljek itt ma, azt mondta, mondj el mindent, na, abból baj lesz, válaszoltam neki. A dolgok néven nevezése, úgy látszik, sokat javult azóta, hisz a mostani beszéd egyik kulcsmondata így hangzott: „A világtörténelem legbizarrabb koalíciója jött létre az embercsempészek, a jogvédő civil aktivisták és az európai csúcspolitikusok között arra, hogy tervezetten ide szállítsanak sok millió migránst.” A világot uraló, önmagát „politikailag korrekt beszédnek” nevező véleményhatalmi diktatúra egy ilyen mondatot a legsúlyosabb jelzőkkel szokott illetni, és minimum összeesküvéselmélet-gyártás vagy gyűlöletbeszéd a szentencia. A most már lassan egy éve zajló, egyre veszélyesebb és egyre megoldhatatlanabbnak látszó válság azonban a jelek szerint átszakítani látszik a globális véleményhatalmi diktatúra eddig sziklaszilárdnak látszó gátjait, a világ, és benne Európa, illetve Magyarország népe ébredésben van. Pontosan látja, hogy – amint azt az évértékelőben hallhattuk – a migráns maga a legkevésbé érdekes szereplő. Ő csupán eszköz, és alapvetően nem ő tehet róla, hogy mint eszközt egyre inkább fegyverként fordítják a világ „nem létező” urai Európa ellen.

Számunkra sokkal fontosabb annak a tisztázása, hogy ki is tartja a kezében ezt a veszélyes fegyvert, tehát ki a bérgyilkos. És most kimondatott, a bérgyilkos nem más, mint Európa uralmi elitjének, a globális diverzió eszközeként használt globális civil szervezeteknek és a nemzetközi bűnözői hálózatoknak az „intim liaison”-jára épülő planetáris nagykoalíció. Az évértékelő globális kérdésekkel foglalkozó részét az köti a hazai ügyeinkhez, hogy Európa uralmi elite „hálátlansággal” vádolja Magyarországot és a visegrádi országokat, mert szembeszállnak Európa öngyilkossági kísérletével, és kilátásba helyezi a felzárkóztatásra szolgáló transzferek megvonását.

A beszéd azonban itt is igyekszik néven nevezni a dolgokat, mikor jelzi, hogy Magyarország nem karitatív kegyként jut ezekhez az erőforrásokhoz, hanem csupán visszakapja azoknak az erőforrásoknak egy csekély hányadát, amelyet repatriált profitként, illetve kamatként az itt tevékenykedő globális tőkestruktúrák európai „részlegei” vonnak ki. Mint majd mondandóm második részében kifejteni igyekszem, Magyarország és a térség más országai ezen erőforrás-transzerek ellenére sem kerültek közelebb a leggazdagabb nyugati országok színvonalához, és ez egyúttal bohózatba illő és értelmetlen játékká teszi azt a kísérletet, hogy kvóták szerint osszák szét a migránsokat. Enyhén szólva nem túl életszerű azt képzelni, hogy bevándorlók milliói engedelmesen beletörödnék abba, hogy egyik csoportjukat Hamburgban, másik csoportjukat meg, mondjuk, Dél-Bulgáriában telepítsék le. Ha ezt Európa korrump uralmi csoportjai valóban komolyan gondolják, akkor vagy végzetesen tudatlanok, vagy végtelenül cinikusak.

És végül érdemes eltöprengeni a miniszterelnöki évértékelő beszédnek azokon a részein is, amelyek Magyarország társadalmi-gazdasági felzárkózásának belső feltételeiről szólnak.

A legkényesebb kérdést a bérek jelentik. Talán azzal az anekdotába illő elemmel kellene kezdenem, hogy az Országos Tervhivatalban 1975-ben készült hosszú távú terv 1990-re az egy keresőre jutó reálbér megkétszerezését tűzte ki célul. Azt talán mondanom sem kell, hogy 1990-re végül is nem, hogy kétszeresére nem nőttök volna, de néhány százalékkal még alacsonyabbak is voltak a bérek, sőt most negyvenegy év elteltével is legfeljebb harminc százalékkal magasabbak. Hogy az 1975-ös reálbérek kétszeresét mikor érzük el, senki meg nem tudja mondani, ez egyelőre a jövő távoli kódébe vész, de nem holnap lesz, az bizonyos. Mindenképp szóvá kell tenni, hogy Orbán is azt a fordulatot használta, amit az uralkodó közgazdasági elmélet szokott, hogy a bérek jelentős emelésének nincs meg a fedezete, és majd akkor lehet emelni, ha meglesz.

Nos, a béreknek nincs „fedezete”, a bér ugyanis „befektetés”. Befektetés a jövőbe, mert a magasabb bértől a munkavállaló termelékenyebb lesz, és így ez a „fedezet” éppen, hogy utólag jön létre, és nem előzetesen. Ha mindig azt várjuk, hogy előzetesen jöjjön létre, mintegy „magától”, akkor az csak a munkaerő elkedvetlenedéséhez, és az emberi tőkeállomány lepusztulásához vezet. De reménykedjünk benne, hogy az az Orbán Viktor, aki 2001 és 2002-ben két év alatt megkétszerezte a minimálbért, és ezzel tizenhét százalékkal növelte az átlagbéreket, pontosan tudja, hogy mi az egyetlen lehetséges jövőstratégia. Ahogy a dolgok néven nevezése, a kimondás bátorsága („mondj el mindent!”) is meghozta a gyümölcsöt, a cselekvés bátorságának is

meglesznek a gyümölcsei.

Bogár László - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen:

<https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni győzatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló
